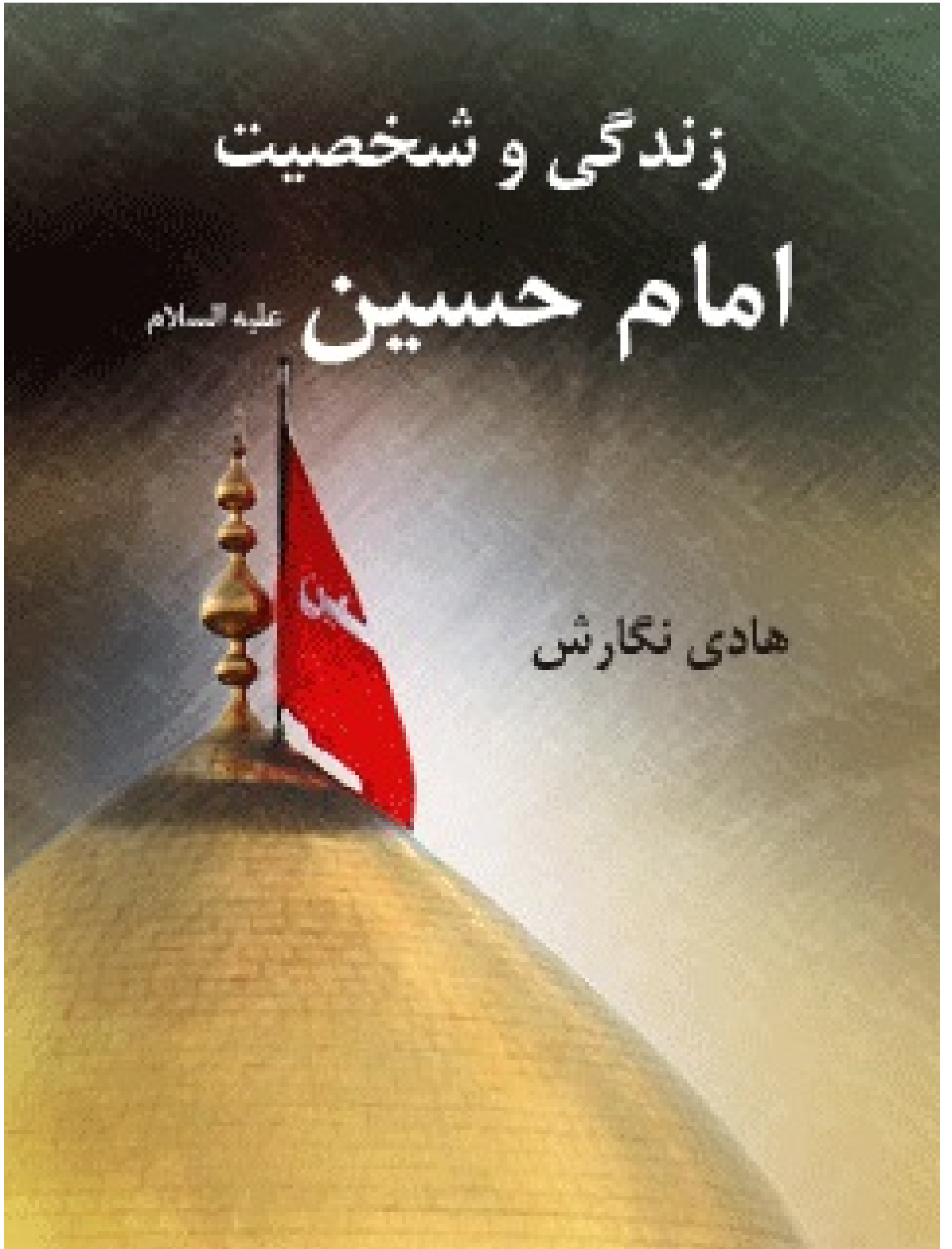

زندگی و شخصیت

امام حسین
علیه السلام

هادی نگارش

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

زندگی و شخصیت امام حسین (علیه السلام)

نویسنده:

هادی نگارش

ناشر چاپی:

مجهول (بی جا ، بی نا)

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۷	زندگی و شخصیت امام حسین علیه السلام
۷	مشخصات کتاب
۷	مقدمه
۸	از ولادت تا امامت
۹	از قیام تا شهادت
۹	اشاره
۹	مسئولیت دینی حسین
۱۰	مسئولیت اجتماعی امام حسین
۱۰	اقامه حجت بر امام
۱۰	حفظ مقام خلافت
۱۱	احیای اهل بیت
۱۱	امر به معروف و نهی از منکر
۱۲	امام حسین علیه السلام الگوی انسان های جهان
۱۲	خصوصیات اخلاقی و سیره رفتاری امام حسین علیه السلام
۱۲	نمونه رعایت حقوق خلق خدا
۱۲	رسیدگی به بینوایان
۱۲	زدودن غم و اندوه از دل ها
۱۳	انفاق در آشکار و نهان
۱۳	پروا از خدا
۱۳	جوانمردی
۱۳	تصویر امام حسین علیه السلام در آینه زیارت نامه ها
۱۵	غیرتمندی و عزت نفس امام
۱۶	نتیجه

نوع: مقاله

پدیدآور: نگارش، هادی ۱۳۶۸-

عنوان و شرح مسئولیت: زندگی و شخصیت امام حسین (ع) [منبع الکترونیکی] / هادی نگارش

ناشر: هادی نگارش

توصیف ظاهری: ۱ متن الکترونیکی: بایگانی HTML؛ داده های الکترونیکی (۶ بایگانی: ۳۴.۳KB)

موضوع: حسین بن علی (ع)، امام سوم

مقدمه

سلام و درود بر خورشید جهان افروزی که درخشش نور او، تمام هستی را از ناسوت تا ملکوت و از ملکوت تا لاهوت فرا گرفته و دیده تمام ساکنان آسمان و زمین را در مقابل عظمت خود خیره ساخته است. سلام و درود بر آن ماه جهان تابی که همه را در برابر همت والا و اراده پولادین خویش مبهوت و شگفت زده کرده است. سلام و درود بر انقلابی بزرگ تاریخ بشر که با قیام پرشکوهش ابر سیاه جهل و نادانی و شرک و بی دینی را که بر روی افکار پوسیده مردم سایه افکنده بود برطرف کرد و خفتگان را بیدار و غافلان را آگاه کرد و مدعیان دروغین خلافت و امامت را رسوا ساخت. سلام و درود بر مشعل دار حریت و آزادی که با فریاد «فکونوا احراراً فی دنیاکم» تمام ابعاد آزادی و آزادی و همه انواع استعمار و استبداد را برای تمام نسل ها ترسیم نمود و چگونه زیستن و چگونه مردن را برای همگان در تمام مقاطع تاریخ معین فرمود. سلام بر او که بردبارتر از ایوب، مقاوم تر از یعقوب، قهرمان تر از یوسف، باشکوه تر از سلیمان، شجاع تر از موسی و مهربان تر از عیسی بود. سلام بر او که مهر پیامبر (ص) در دل و شجاعت علی (ع) در کف و فریاد زهرا (س) بر سر و شکیبایی حسن (ع) در سینه داشت. سلام بر او که ملکوتیان از صبرش در حیرت، جبروتیان

در یاری اش در حسرت، انبیا در غم او گریان و اولیا در مصیبت او نالانند.

از ولادت تا امامت

امام حسین (ع) روز سه شنبه، یا پنج شنبه پنجم شعبان سال چهارم هجری سالی که غزوه خندق رخ داد متولد گردید و به روایتی، ولادت آن حضرت در سال سوم هجری، سوم ماه شعبان بوده است. همین که رسول خدا (ص) از ولادت حسین آگاه شد، شتابان به خانه علی (ع) آمد و از اسماء فرزند خود را خواست. سپس در آغوش گرفت و او را غرق بوسه ساخت و این مراسم را درباره حسین انجام دادند: ۱ در گوش راست او اذان و در گوش چپ اش اقامه خواند. ۲ برای او نام گذاری کرد و در روایات آمده: اولین کسانی که به نام های حسن و حسین نام گذاری شدند، فرزندان علی و زهرا سلام الله علیهما هستند که خدا این نام ها را از مردم پوشیده نگه داشت، تا نونها لان علی و زهرا به این دو نام گذاری شدند. ۳ در روز هفتم ولادت، پیامبر دستور داد قوچ بزرگی را خریداری و برای حسین عقیقه کردند و گوشت آن را میان فقیران تقسیم نمودند. ۴ سر حسین را تراشیده و به میزان وزن آن نقره صدقه دادند که با این مراسم کمک شایسته ای به فقیران شد. ۵ در روز هفتم ولادت حسین را ختنه کردند. ۶ تعویذ حسین (ع) که رسول خدا (ص) برای حفظ فرزندان، آنان را با این کلمات بیمه می فرمود و این دعا را می خواند: «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ مِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَّةٍ» تصور بعضی از مذاهب مانند زیدیه بر آن است که امام، کسی است که با شمشیر قیام کند و اگر قیام نکند، امام نیست. لیکن

از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت شده: «ابنای هذان امامانِ قاما أو قعدا» یعنی این دو فرزندم اشاره به امام حسن و امام حسین هر دو امامند، چه قیام کنند، چه نشسته و ساکت باشند. این روایت ضمن تصریح به امامت حسنین (ع) می فهماند که قیام شرط امامت نیست.

از قیام تا شهادت

اشاره

چرا حسین (ع) قیام کرد؟ این سؤال در ذهن بسیاری از کسانی که از مقررات و وظایف اسلامی و حقایق تاریخی بی اطلاعند، پیش می آید. با توجه به این که حسین (ع) از قدرت بنی امیه و ضعف و زبونی مردم مطلع بود و شناختی که از مردم کوفه داشت و تجربه کرده و دیده بود که کوفیان با پدرش علی (ع) و برادرش امام مجتبی (ع) چگونه رفتار کردند، این شناخت و آگاهی از گفته هایش کاملاً آشکار می گردد؛ چنان که فرمود: «مردم برده و بنده دنیایند، دین چرخش [لقلقه] زبان آنها است، به هر سو که نفعشان ایجاب می کند می چرخد، پس هنگام گرفتاری دین داران اندک می شوند». پس چرا قیام کرد؟ و مانند برادرش امام حسن (ع) با حکومت وقت کنار نیامد؟ در پاسخ این ایراد، اجمالاً می گوئیم که قیام و نهضت حسین (ع) دارای علل و فلسفه و اسرار زیادی است که به طور اختصار به بعضی موارد آن اشاره می کنیم.

مسئولیت دینی حسین

اسلام عزیز هر فرد مسلمان را در برابر حوادثی که برای مردم و جامعه اش پیش می آید، مسئول می داند؛ چنان که رسول گرامی اسلام فرمود: **كُلُّكُمْ رَاعٍ وَ كُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رِعِيَّتِهِ**؛ «همه شما سلطانیید و همه شما در مورد رعیت مؤاخذه می شوید» همه شما نسبت به هم مسئولید و حسین (ع) که می دید مسلمانان در فقر و سختی به سر می برند و یزید خود را حاکم بر مردم و خلیفه مسلمین قلمداد می کند و محرمات الهی را مرتکب می شود و با سنت پیامبر مخالفت می ورزد، وظیفه و مسئولیت دینی اش او را وادار به قیام علیه چنین حکومت طاغی و یاغی و جباری نمود. از این رو، همه نامه هایی که

به حسین (ع) نوشتند و بیعت مردم با او، عذری برای او باقی نمی گذاشت و در تاریخ مورد انتقاد واقع می شد.

مسئولیت اجتماعی امام حسین

حسین (ع) به لحاظ موقعیت اجتماعی اش خود را در مقابل امت اسلامی مسئول می بیند، تا در مقابل ظلم و بیدادگری که از ناحیه حکومت اموی بر امت وارد می شود به دفاع برخیزد؛ گرچه این مسئله وظیفه هر فرد مسلمانی است، ولی به طور طبیعی در مورد امام حسین (ع) با توجه به امامت او از یک سو، انتسابش به پیامبر از سوی دیگر، تأکید بیشتری پیدا می کند و امام (ع) این مسئولیت را احساس می کرد و سکوت در برابر جنایت های یزید را جایز نمی شمرد. از این رو برای ایفای این مسئولیت بزرگ به پاخواست، تا آن که خود و همه اهل بیتش را در این راه فدا کرد و حکم قرآن را در میان مردم اجرا کرد.

اقامه حجت بر امام

با توجه به این که نامه های بسیاری تا حدود دوازده هزار نامه برای حسین (ع) نوشتند و آمادگی خود را برای کمک با لشکر یکصد هزار نفری اعلان نمودند، آن هم از شهر کوفه که بزرگ ترین شهر نیرو خیز اسلامی است؛ تا آن جا که او را مسئول به حساب آوردند که اگر امامت و خلافت را نپذیرد در پیشگاه خدا با او احتجاج خواهند کرد و معلوم است اگر حسین (ع) اجابت نمی کرد، در برابر خدا و امت اسلامی مسئول بود.

حفظ مقام خلافت

خلافت در اسلام، عبارت است از جانشینی رسول خدا (ص) یعنی خلیفه باید نمونه رسول خدا و متصف به اوصاف و اخلاق پیامبر اسلام باشد، زیرا خلیفه حکومت اسلامی می بایست وسیله ای برای تحقق عدالت اسلامی و قضاوت علیه تخلفاتی باشد که انجام می گیرد؛ برای همین اگر خلیفه فرد شایسته ای باشد، جامعه را به صلاح و سعادت سوق می دهد و چنانچه فرد منحرفی باشد مسیر جامعه را هم به انحراف می کشاند. حسین (ع) در اولین نامه ای که به مردم کوفه نوشت به این شرایط اشاره فرمود: «به جانم قسم امام نیست مگر آن که به کتاب خدا عمل کند و به عدل و قسط رفتار نماید و بر حسب قانون و حق مجازات کند و خود را در مسیر رضای خدا قرار دهد». پس خلافت تنها یک سلطه ارضی نیست، بلکه خلافت نیابت از رسول خدا است. لیکن حسین می بیند که مقام جدش در اختیار فردی قرار گرفته که تمام اوقاتش را به می گساری و عیاشی و شکار و تفریح نامشروع می گذراند و جز رسیدن به شهوات نفسانی هدفی ندارد، لذا قیام کرد تا خلافت اسلامی را به جای

احیای اهل بیت

یکی از کارهای معاویه این بود که به هر طریق ممکن می‌کوشید تا نام و یاد اهل بیت رسول الله را محو و نابود سازد و آثار و فضایل و مناقب آن را ریشه کن نماید. حسین (ع) در کنفرانس سیاسی بزرگی که در مکه مکرمه تشکیل داد و مسلمانان سراسر کشور در آن حضور داشتند؛ مردم را از هدف شوم معاویه که می‌خواهد موقعیت اسلامی اهل بیت را ساقط نماید آگاه ساخت. حسین که شنیدن سب پدر بزرگوارش در منابر، از هزار بار مردن برایش دشوارتر بود برای رسیدن به میدان جهاد و شهادت در راه خدا پر می‌کشید و لحظه شماری می‌کرد؛ پس حسین (ع) قیام کرد تا آثار نبوت و خاندان پیامبر را احیا کند و موقعیت اسلامی آنان را بازگرداند.

امر به معروف و نهی از منکر

بزرگ‌ترین انگیزه قیام امام مسئله امر به معروف و نهی از منکر است که این دو، از مهم‌ترین ارکان دین است و امام در درجه اول مسئول اجرای این امر مهم اسلامی است. چنانچه در وصیت به برادرش محمد بن حنفیه اعلان فرمود: «قیام من بر مبنای تمایلات نفسانی نیست، من به منظور طغیان و فساد و تباهی و ستم خروج نمی‌کنم، بلکه انگیزه ام اصلاح امت جدم رسول خدا و مقصود و منظورم امر به معروف و نهی از منکر است». چون بنی امیه این دو رکن بزرگ و مهم اسلامی را متزلزل ساخته بودند، امام حسین (ع) مکرر به این حقیقت اشاره می‌فرمود: «مگر نمی‌بینید که به حق عمل نمی‌شود و از باطل جلوگیری نمی‌شود و مؤمن باید برای اجرای این مهم مشتاق دیدار پروردگارش باشد». آری، حسین (ع) قیام کرد تا به انسان‌های زیر بار ظلم و

ستم پیاموزد که چگونه می توانند به حقوق خود برسند و حریت و آزادی از دست رفته را باز یابند و تاریخ گویای این مطلب است که هنوز چند ماهی از شهادت حسین (ع) نگذشته بود که قیام ها یکی پس از دیگری شروع شد، تا حکومت اموی را ریشه کن نمود. آری، مردم با شهادت حسین (ع) درس آزادی و آزادگی را از دانشگاه خون و شهادت کربلا آموختند و برای به دست آوردن حریت به پا خاستند.

امام حسین علیه السلام الگوی انسان های جهان

از ویژگی های انسانی آن گرامی آزادگی و ظلم ستیزی و ستم ناپذیری بی نظیر اوست. او به راستی نه تنها قهرمان سازش ناپذیر در برابر ستم و شقاوت و استبداد بود، بلکه بنیان گذار این شیوه آزادمنشانه و انسانی است که تمامی آزادی خواهان و ستم ستیزان در مبارزه راه عدالت باید به آن قهرمان حریت و رهایی تأسی جویند. برای نمونه، آن گرامی بود که در بحران تاخت و تاز افسار گسیخته استبداد اموی و به هنگام رویارویی قهرمانانه و تاریخ ساز خروشید که: «نه، هرگز حسین زیر بار ذلت نخواهد رفت!» و این منشور ستم سوز و جاودانه رابرای همگان به یادگار نهاد که: «نه، به خدای هستی سوگند! نه ذلیلانه دست بیعت بر دست تجاوزکاران خواهم نهاد و نه همانند بردگان از میدان جهاد خواهم گریخت.»

خصوصیات اخلاقی و سیره رفتاری امام حسین علیه السلام

نمونه رعایت حقوق خلق خدا

او در رعایت حقوق مردم اهتمام بسیاری داشت. مردی به نام عبدالرحمان به یکی از فرزندانش سوره حمد را آموخت که آن حضرت به پاداش کار فرهنگی اش هزار دینار و هزار جامه و انبوهی زر و زیور و وسایل زندگی به او بخشید و در برابر شگفت زدگی معلم از این همه بزرگواری و حق شناسی و رعایت حقوق معنوی معلم فرمود: «اینها در برابر عظمت و ارزش کار تو ناچیز است.»

رسیدگی به بینوایان

در رسیدگی به بینوایان و حفظ حیثیت و کرامت آنان، به هنگام دستگیری و حل مشکلاتشان ویژگی هایی تحسین برانگیز داشت. او به هنگام بخشایش و تأمین نیاز نیازمندان، خود احساس شرمندگی می کرد و می کوشید تا به آن ها روحیه دهد و شخصیت صدمه دیده آنان را ترمیم کند و به صورتی خواسته هایشان را برآورد که دچار خسارت روانی و شکست معنوی و اخلاقی و اجتماعی نشوند.

زدودن غم و اندوه از دل ها

از ویژگی های دیگر آن حضرت عواطف سرشار انسانی و دگر دوستی و نوع پروری است، به ویژه در مورد کسانی که در فراز و نشیب زندگی به غم و اندوه یا مشکلی دچار می شدند، یا در بن بستی قرار می گرفتند. آن حضرت برای ملاقات و عیادت اسامه بن زید به منزلش آمد، اما او را آشفته و پریشان خاطر دید، دل پریشانی وی را جویا شد. آهی کشید و گفت: «حقوق دیگران را به گردن دارم و بدهکارم و دوست دارم تا زنده ام اموال کسانی را که به عهده دارم بدهم و با داشتن

دین از دنیا نروم.» آن حضرت بلافاصله دستور داد بدهکاری او را پرداختند. آن گاه او آسوده خاطر، دیده از جهان فرو بست.

انفاق در آشکار و نهان

از ویژگی های اخلاقی اش انفاق خالصانه در آشکار و نهان به آشنا و بیگانه بود... شبانگاهان مواد خوراکی و لوازم ضروری زندگی محرومان و بینوایان و یتیمان را خود به دوش می کشید و به در خانه آنان می برد. به همین جهت روز عاشورا در برخی از نقاط بدنش، آثار حمل بارهای سنگین مشاهده کردند. وقتی از حضرت سجاد (ع) دلیل آن را جویا شدند، فرمود: این ها آثار به دوش کشیدن صدقات و هدایای پنهانی است که پدر بزرگوارم شب ها به دوش می کشید و برای یتیمان و محرومان جامعه می برد.

پروا از خدا

یکی دیگر از صفات برجسته اش، شدت خوف از خدا و درک عظمت او بود؛ به گونه ای که هنگام وضو ساختن برای عبادت و نماز و تقرب به سوی پروردگار، رنگ چهره اش دگرگون می گشت و اعضا و اندام هایش به لرزه می افتاد. برخی از سر شگفتی، از شدت خوف و پروای او می پرسیدند که می فرمود: در روز قیامت تنها کسانی امتیث خواهند داشت که در دنیا از پروردگار خویش پروا داشته باشند.

جوانمردی

او سمبل جوانمردی و آزادگی است و جلوه های بارزی از این صفت ارزشمند در عاشورا از او پدیدار شد که شگفت انگیز است، از آن جمله: سیراب ساختن دشمن در آن شرایط سخت بیابان، رضایت ندادن به یاری رسانی گروه جن و اجازه ندادن به کشتن ناگهانی عنصر پلیدی چون شمر، که پیش از برخورد دو سپاه در تیررس یکی از یارانش قرار گرفته بود. امام (ع) فرمودند: «تیراندازی نکن که من آغاز به قتال نمی کنم».

تصویر امام حسین علیه السلام در آینه زیارت نامه ها

در روایتی از امام صادق (ع) آمده است که: «اگر زائر امام حسین (ع) بداند که با زیارت عارفانه و هدف دار حسین (ع) چه نسیم شادمانی بر قلب های مصفای پیامبر و علی و فاطمه و حسن و امامان نور و شهیدان خاندان پیامبر می وزد و چه ثمره پرارزشی از دعای آنان به او بازمی گردد و چه پاداش پرارزشی در دنیا و آخرت برای او خواهد بود، دوست می داشت که نه تنها حسین را زیارت کند، بلکه همیشه کنار قبر شریف او برای زیارت منزل گزیند.» و باز فرمودند: «پاداش زیارت عارفانه حسین، با پاداش حج پذیرفته شده با پیامبر برابری می کند.» همه پیامبران خدا شهادتگاه حسین (ع) را پیش از شهادت و دفن پیکر مطهرش زیارت کرده اند. در روایت است: «تمامی پیامبران کربلا را زیارت نموده و یا بدان جا سیر داده شده اند» همان گونه که پیامبر گرامی اسلام فرموده اند: مرا به نقطه ای سیر دادند که نامش کربلا بود. در زیارت آن گرامی است که او را: وارث پیام آوران بزرگ خدا می خوانیم و نام برخی از پیامبران را که حسین وارث آن ها است، به صراحت می بریم. شرایط و ویژگی های او با برخی دیگر از پیامبران همچون یحیی و ایوب به

گونه ای است که می توان به جای نام حسین، نام آنان را خواند؛ برای نمونه: در درود بر ایوب شکبیا و یحیی مظلوم، می توان حسین را قصد کرد چرا که شکیبایی او در برابر آن آزمایش بزرگ تاریخی و نیز مظلومیت شهادت مندانه او در برابر بارگاه ظلم اموی نه تنها کمتر از شکیبایی ایوب پیامبر و یحیی نبود، بلکه بسیار با شکوه تر بود. و هم چنین خداوند در میان جهانیان به نوح درود فرستاد که: «سلام علی نوح فی العالمین»؛ چرا که نجات مردم از طوفان به خاطر او بود. به حسین نیز درود باد که نجات همه بشریت از آتش دوزخ به برکت وجود اوست. در زیارت حسین (ع) می خوانیم: «السلام علی یعقوب الذی ردّ الله الیه بصره برحمته» سلام بر یعقوب پیامبر که خداوند به رحمت خویش نور دیدگانش را به او بازگردانید. در این درود و سلام می توانی یعقوب پیامبر را نیت کنی که پدر دوازده پسر بود و هنگامی که آنان را فراخواند در کمال صحت و سلامت در برابرش ایستادند و گفتند: پدرجان «یکی از ما را گرگ خورده است» و از این رخداد و خبر دردناک کمرش خم و نور چشمانش را از دست داد. و نیز می توانی یعقوب کربلا، حسین را قصد کنی که پدر پسری بود که ندایش را از شهادتگاه شنید. «پدرجان آخرین سلام مرا پذیرا باش که اینک لحظات جدایی است» می توانی یعقوب پیامبر را نیت کنی که پیراهن آلوده به خون فرزندش را که سالم بود نگریست و گفت: «گویا گرگ پرمهری بوده که پسرم را خورده و پیراهن او را پاره نکرده است.» یا یعقوب کربلا را نیت کنی که فرزند

قهرمانش را با پیکری به خون آغشته نگریست که نه جایی از بدن سالم بود و نه پیراهن.

غیرتمندی و عزت نفس امام

یکی از صفات برجسته انسانی، غیرت مندی است. غیرت مندی به خود و خاندان و یارانش. در روز جاودانه عاشورا هنگامی که آن حضرت بر اثر شدت زخم ها توان نشستن برفراز مرکب و ادامه دفاع را از دست داد، به طرف راست چهره مقدسش بر روی خاک افتاد. همان ویژگی غیرت مندی و عزت نفسش به او اجازه آرمیدن بر روی خاک و شنیدن شماتت دشمن را نداد به همین جهت با زحمت بسیار به پا خاست و این بار بر روی پای خویش به دفاع از حق برخاست. پس از چندی، شدت صدمه های وارده قدرت ایستادن را نیز از او سلب کرد. به ناچار در وسط میدان نبرد نشست؛ در حالی که حلقه محاصره بر او تنگ تر می شد شجاعانه به دفاع از حق ادامه داد. این مرحله نیز با شدت یافتن زخم ها و ادامه خونریزی غیرممکن شد و پیشوای غیرت مندان عالم در واپسین لحظات شهادت قرار گرفت، اما شگفتا! در آن لحظات نیز به زحمت به پا می خاست و بر خاک می افتاد، تا دشمن کار او را تمام شده نیابد و جرأت جسارت و شماتت نیابد. غیرت مندی و غیرت ورزی او در مقابل خاندانش نیز درس آموز و شنیدنی است. او تمام تلاش خویش را برای تدابیر دفاعی به کار گرفت و با حفر خندق بر اطراف خیمه ها با افروختن آتش های شعله ور و پرشراره در درون خندق و با فرا خواندن پیاپی دشمن؛ «اقصدونی بِنَفْسِی و اترکوا حرمی». شما با من در پیکارید نه با خاندانم، پس به خیمه ها نزدیک نشوید و این غیرت مندی به جایی

رسید که با شنیدن خبر هجوم به خیمه ها با همان حالت عطش برای دفاع از خیمه ها شتافت.

نتیجه

حسین (ع) همان گونه که فرمان یافته بود، با همه وجود قهرمانانه ایستاد و به گوش عصرها و نسل ها رساند و یک تنه بار سنگین مشکلات و درد و رنج دفاع از حق و پیکار در راه عدل را به جان خرید. کوتاه سخن این که خود پیامبر فرمودند؛ «حسین مَنِّي و أَنَا مِنِّهِ حَسِينٌ». و ما به همان بیان ظریف بسنده می کنیم، چرا که در بر دارنده هزاران راز و نکته و پیام است و از امام حسین (ع) پیشوای بزرگی که نه تنها نسبت به شایستگان پرمهر است، بلکه به گناه کاران نیز مهربان است تا آنان را هدایت و نجات بخشد و قلب مقدسش برای همه انسانیت می تپد، می خواهیم تا نظر لطف و مرحمتی نیز بر ما افکند و در صحرای محشر شفیع ما گردد. باشد که ما نیز از خوبان در گاه آن بزرگوار باشیم و همیشه در راه ایشان قدم برداریم.

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟

سوره زمر / ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ هـ. ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سره الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسریع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفاً علمی و به دور از تعصبات و جریان‌های اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر مبنای اجرای طرحی در قالب «مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می‌نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱. بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام)
۲. تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی
۳. جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه، تبلت ها، رایانه ها و ...
۴. سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو
۵. گسترش فرهنگ عمومی مطالعه
۶. زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱. عمل بر مبنای مجوز های قانونی
۲. ارتباط با مراکز هم سو
۳. پرهیز از موازی کاری

۴. صرفا ارائه محتوای علمی

۵. ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده ی نویسنده ی آن می باشد .

فعالیت های موسسه :

۱. چاپ و نشر کتاب، جزوه و ماهنامه

۲. برگزاری مسابقات کتابخوانی

۳. تولید نمایشگاه های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماکن مذهبی، گردشگری و...

۴. تولید انیمیشن، بازی های رایانه ای و ...

۵. ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com

۶. تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و...

۷. راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸. طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و...

۹. برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰. برگزاری دوره های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و... در ۸ فرمت جهانی:

JAVA.۱

ANDROID.۲

EPUB.۳

CHM.۴

PDF.۵

HTML.۶

CHM.۷

GHB.۸

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه :

ANDROID.۱

IOS.۲

WINDOWS PHONE.۳

WINDOWS.۴

به سه زبان فارسی ، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان .

در پایان :

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقلید و همچنین سازمان ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه

بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتا های خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می
نماییم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آواده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک ۱۲۹/۳۴ - طبقه
اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۰۲۱ - ۸۸۳۱۸۷۲۲

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

